

De parabel van de leerbal.

De schoolervaring van elke leerling kan gezien worden als het steeds vangen en gooien van een bal, staand buiten op een grasveld.

De leraren gooien de bal, een tennisbal in hun optiek en de ene leerling ervaart het ook als een tennisbal. Dit zijn de gewone, goede leerlingen.

Een andere leerling ervaart het als een basketbal. Het lukt vaak om die bal te vangen maar het is wat moeilijker.

De 'slechtste' leerling ervaart het als een medicijnbal. Een grote bal van minimaal 10 kilo.

Met veel moeite, doorzettingsvermogen en wat geluk en ondersteuning kan een enkele leerling dat volhouden maar de meesten gaan naar een ander veld om daar hun tennisballen te ontvangen en te gooien.

Er zijn ook leerlingen die het ervaren als pingpongbal. Het lijkt alsof dat geen moeite hoeft te kosten. Het weegt nauwelijks iets en is makkelijk te hanteren. Maar probeer het maar eens op een grasveld, buiten... De wind blaast het af en toe weg, het stuitert in je handen en teruggooien is lastig, de leerkracht lijkt te ver weg, de wind blaast het opzij. Als je handig bent lukt het zo af en toe goed. Concentreren, precies goed doen en geen foute inschatting maken over allerlei irrelevante details. Dan lukt het meestal wel. Maar soms wil zo'n leerling gewoon een tennisbal krijgen of zelfs een medicijnbal. Je wordt moe van al dat gestuiter van die pingpongbal...

Soms bedenkt een leerkracht iets. Dan krijg je jouw gewone pingpongbal en 1 keer in de week een tennisbal. Die laatste is leuk als afwisseling maar je moet je elke keer weer aanpassen aan die andere bal..(plusklasje)

Een andere leerkracht stampet het pingpongballetje helemaal plat en klein en dan krijg je die.(compacten) Makkelijk want die stuitert niet meer zo erg. Maar het is ook wel erg weinig om mee te gooien. De leerling blijft iets missen. Hij/zij is gewoon te sterk om lol te hebben aan het gooien met een klein stukje plastic.

Een andere leerkracht heeft ook iets bedacht. Hij verzwaart de pingpongbal met bv een andere pingpongbal. Of hij plakt er veel tape omheen. Of hij doet er een staart aan. Leuk voor een eerste keer maar leren is toch een BAL ontvangen en teruggooien? Wat moet je met de rest? Even is het leuk. (verrijken)

Deze leerling kun je ook binnen plaatsen zodat de wind geen effect heeft op de pingpongbal. Je kunt hem ook een bat geven zodat het wat sneller gaat. En af en toe wat wimpels aan die pingpongbal toevoegen.(aparte klas, 6 jaar VWO)

Een enkele leerling doet alsof (of denkt dat) zijn pingpongbal een tennisbal is(soms zelfs als een medicijnbal). Na één keer blijven zitten in de eerste klas moet hij/zij met de kerst naar een andere school. Daar gooien ze in zijn/haar optiek met papierpropjes. Zijn/haar interesse in het leven nadert een dieptepunt.

Wat echt helpt is natuurlijk als leerkracht gooien met een tennisbal die bij die leerling dan ook aankomt als een tennisbal. Lekker buiten met alle andere kinderen die wellicht denken, zoals zij gooien met die medicijnbal, dat is niets voor mij maar.... zij hebben lol! (Aparte klas, zoveel jaar als nodig voor VWO, Boxschool, top-down)

Willem Wind, september 2008.